

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010364
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010364.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti odsúdenému A. D., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z. Z. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 22. februára 2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. novembra 2021, sp. zn. 6Pp/81/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. novembra 2021, sp. zn. 6Pp/81/2021, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. D., nar. XX. XX. XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 11. 01. 2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 26. 06. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/177/2013 zo dňa 05. 11. 2013 a rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/30/2015 zo dňa 17. 06. 2015.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v jeho mene.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„V trestnej veci odsúdeného A. D. o návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, sťažnosť podanú prokurátorom na verejnom zasadnutí 04.11.2021 proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 6 Pp 81/2021 zo dňa 04.11.2021, ktorým podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku v zmysle § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd odsúdeného A. D. podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného určenia skúšobnej doby 3 roky, nasledovne odôvodňujem:

Súd je toho názoru, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 11-krát disciplinárne odmenený, pričom od posledného rozhodovania súdu pribudli odsúdenému dve disciplinárne odmeny. Odsúdený má vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený, za čo bol aj viackrát disciplinárne odmenený. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval

kontakt s primárnou rodinou (matka, nevlastný otec a brat). Z hodnotenia vyplynulo, že rodina ho podporuje. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec odsúdený je v súčasnosti kritický k trestnej činnosti, pričom počas doby výkonu trestu sa venoval aj otázkam súvisiacich s drogovou osvetou, čo súd ocenil najmä s ohľadom na spáchanú trestnú činnosť.

Možno konštatovať, že čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody využil k premene svojich osobnostných čŕt, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

S rozhodnutím súdu sa prokuratúra nestotožňuje z nasledovných dôvodov. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje okrem splnenia formálnych podmienok aj splnenie materiálnych podmienok, ktoré odsúdený nespĺňa. Menovaný je recidivista, v minulosti bol 6-krát opakovane odsúdený, bol už vo výkone trestu a v súčasnej dobe je vo výkone trestu opätovne pre drogový trestný čin. Odsúdenému už v minulosti bola poskytnutá možnosť a priestor k tomu, aby preukázal nápravu, snahu o vedenie riadneho života a o prehodnotenie postojov v doterajšom spôsobe života, pričom dôveru ktorú mu súd v minulosti pri podmiennečnom odsúdení poskytol nevyužil, nesplnil tieto očakávania a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚV Ilava vyplýva, že resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti, pričom má nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré ešte neabsolvoval. Vzhľadom na uvedené ústav konštatoval, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Odsúdený vykonáva trest v strednom stupni stráženia. Vzhľadom k uvedenému teda vôbec nie sú naplnené materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajskému súdu Trenčín ako súdu príslušnému rozhodnúť o sťažnosti navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu v Trenčíne č. k. 6Pp/81/2021 zo dňa 04.11.2021 podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.“

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený. Vo vyjadrení poukázal na to, že už vo svojom návrhu vyslovil úprimné oľutovanie spáchania trestnej činnosti, sebakritický postoj a záujem viesť v budúcnosti riadny život. Práve na základe týchto skutočností bola Okresným súdom Galanta rozsudkom zo dňa 17.06.2015, sp. zn. 29T/30/2015, schválená dohoda o vine a treste. Počnúc dňom 03.04.2014 a výkonom trestu odňatia slobody a svojim správaním a plnením si všetkých pracovných povinností, slušným správaním a ďalšími aktivitami preukazoval polepšenie a úprimný záujem viesť v budúcnosti riadny život. V súvislosti s prokurátorom vytykanou recidívou odsúdený upresnil, že je vo výkone trestu po druhýkrát, jeho prvý nepodmienečný trest odňatia slobody bol v trvaní štyri mesiace, pričom išlo o trest uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (vedenie motorového vozidla bez vodičského preukazu). Odsúdený poukázal na ust. § 101 ods. 1 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, podľa ktorého postupne uložené doteraz celkom nevykonané tresty sa považujú z hľadiska výkonu trestu za trest jediný. Podľa názoru odsúdeného námietky prokurátora spochybňujú účel trestu a prehnane kriminalizujú jeho osobu. V tejto súvislosti odsúdený poukázal na to, že počas takmer 9-ročného trestu odňatia slobody si riadne plní všetky svoje povinnosti, slušne sa správa, udržiava

poriadok a čistotu, riadne vykonáva prácu a plní pokyny a príkazy jeho nadriadených. Ani raz nespáchal žiadny závažný disciplinárny priestupok a mal 11x udelenú disciplinárnu pochvalu. V súvislosti s plnením pracovných povinností mu bola udelená najvyššia forma odmeny, a to voľná vychádzka v meste Ilava. Vo vzťahu k nenariadeniu uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia sa odsúdený stotožnil s názorom okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorého neabsolvovanie liečenia nemožno odsúdenému pripisovať na ťarchu, nakoľko odsúdený sa sám dvakrát obrátil na súd so žiadosťou o vykonanie ochranného liečenia. V tomto smere odsúdený poukazuje na skutočnosť, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa aktívne zapája účasťou a organizovaním besied a prednášok o škodlivosti omamných látok na týždennej báze. Podľa jeho poznatkov rovnakým spôsobom prebieha aj protitoxikomanické liečenie v ÚVTOS Leopoldov. Odsúdený nepožiadaval o preradenie do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia kvôli zabezpečeniu riadneho a včasného plnenia pracovných povinností, nakoľko viacerí odsúdení boli prepustení z druhej pracovnej zmeny a odsúdený na tejto zmene zaučal nových odsúdených i na úkor nadčasov na tejto druhej smene. V závere svojej sťažnosti odsúdený poukazuje na fakt, že počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody je v stálom a pravidelnom kontakte s jeho rodinou formou pravidelných návštev, videonávštev, v telefonickom i písomnom kontakte. S rodinou má veľmi dobrý vzájomný vzťah, má plnú podporu, pomoc a dôveru rodiny. Odsúdený má v rodine zázemie a vytvorené všetky podmienky na to, aby na slobode viedol riadny život, čo je jeho prvoradou túžbou, povinnosťou a cieľom zároveň. Odsúdený v závere sťažnosti uviedol, že podmienené prepustenie pre neho neznamená koniec trestu, ale jeho pokračovanie na slobode pod hrozbou trestom. Uvedomuje si, že podmieneným prepustením mu je daná možnosť viesť na slobode riadny život, čo sa predsavzal dodržať.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečne prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z

výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienne prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienne prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Za správne a výsledkom vykonaného dokazovania zodpovedajúce považuje krajský súd aj závery okresného súdu, podľa ktorých odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prejednávanej veci na základe výsledkov vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že správanie odsúdeného a plnenie povinností počas doterajšieho výkonu postupne uložených trestov až na zistené nedovolené dorozumievanie sa v počiatkoch výkonu trestu bolo v súlade s ústavným poriadkom. Pokiaľ prokurátor v danom prípade v dôvodoch sťažnosti argumentoval recidívou odsúdeného, je pravdou, že odsúdený bol už v minulosti (krátko pred súčasným výkonom trestov odňatia slobody) vo výkone trestu odňatia slobody. Išlo o trest vo výmere 4 mesiace, teda krátkodobý, od ktorého v prípade narušenia odsúdeného možno ťažko očakávať znateľné výchovné účinky. Preto pri posudzovaní otázky, či v prejednávanom prípade odsúdený súčasným výkonom postupne uložených trestov odňatia slobody preukázal polepšenie, ani krajský súd z obsahu spisu nezistil významné skutočnosti, ktoré by svedčili o nepreukázaní polepšenia. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti prokurátora nie je ani namietaná správnosť záverov okresného súdu o preukázaní polepšenia odsúdeným.

Podľa názoru krajského súdu odôvodnenie napadnutého uznesenia dáva riadne a výsledkom vykonaného dokazovania zodpovedajúce odpovede okresného súdu na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti. Okresný súd v súlade so zákonom vysvetlil, že argumentácia prokurátora o šiestich odsúdeniach v minulosti nielenže nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania (viď záznamy v registri trestov), ale nezodpovedá ani zákonnej fikcii neodsúdenia. Podľa názoru krajského súdu preto okresný súd dospel k správne skutkovému a právne záveru, že pred nástupom v súčasnosti vykonávaných trestov došlo u odsúdeného k dvom odsúdeniam, v oboch prípadoch pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch sťažnosti argumentuje tým, že odsúdenému bola v minulosti poskytnutá dôvera v rámci podmieneného odsúdenia, podľa právneho názoru krajského súdu tento argument nie je možné považovať za zásadný pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre podmienne prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Podstatou posudzovania splnenia podmienok pre podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je zhodnotenie plnenia účelu priameho výkonu trestu odňatia slobody, k čomu v prípade podmieneného odsúdenia dochádza až po

právoplatnom rozhodnutí o vykonaní podmiennečne odloženého výkonu trestu. Preto skutočnosť, že podmiennečne odložený výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného nespĺnil svoj účel, sama osebe nemôže znamenať, že priebežné plnenie účelu trestu je vylúčené aj v prípade výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v prejednávacom prípade nepovažoval za dôvodný ani argument prokurátora v dôvodoch sťažnosti, podľa ktorého odsúdený doposiaľ nevykonal nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Zo znaleckého posudku v spise Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T/30/2015, vyplýva, že v čase jeho vypracovania (29.7.2014, teda pred sedem a pol roka) bola u odsúdeného zistená zjavná depravácia osobnosti pri závislosti od metamfetamínu, pre ktorú je charakteristické odbúravania vyšších citov (etických, estetických, intelektuálnych). Znalci v uvedenom posudku navrhli u odsúdeného protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou preto, že podľa ich odborných názorov napriek parciálnej kritickosti a absencie motivácie by liečba mohla byť prínosná predovšetkým v zmotivovaní odsúdeného a pochopení, že táto abstinencia je jeho jedinou vhodnou alternatívou.

Vychádzajúc z obsahu hodnotenia riaditeľa aj bez nového odborného posúdenia duševného stavu odsúdeného je nepochybné, že odsúdený počas tohto dlhodobého výkonu trestu odňatia slobody abstinoval. Svojím správaním, plnením povinností a aktívnym trávením voľného času odsúdený podľa názoru krajského súdu preukázal zmotivovanie sa pre abstinenciu a pochopenie, že abstinencia je jeho jedinou vhodnou alternatívou, teda preukázal dosiahnutie toho, čo by podľa znalcov mal priniesť výkon uloženého ochranného liečenia. Z uvedených dôvodov krajský súd v tomto prípade nepovažuje neabsolvovanie nariadeného ochranného liečenia odsúdeným za skutočnosť, ktorá by bola kontraproduktívna s odôvodneným záverom o splnení zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.